

Komentar Evanđelja sedmog dana božićne oktave

Evanđelje sedmog dana božićne
oktave i komentar.

Evanđelje Iv 1, 1-18

U početku bijaše Riječ

i Riječ bijaše kod Boga

i Riječ bijaše Bog.

Ona bijaše u početku kod Boga.

Sve postade po njoj

i bez nje ne postade ništa.

Svemu što postade u njoj bijaše život
i život bijaše ljudima svjetlo;
i svjetlo u tami svijetli i tama ga ne
obuze.

Bi čovjek poslan od Boga, ime mu Ivan. On dođe kao svjedok da posvjedoči za Svjetlo da svi vjeruju po njemu. Ne bijaše on Svjetlo, nego – da posvjedoči za Svjetlo. Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka dođe na svijet; bijaše na svijetu i svijet po njemu posta i svijet ga ne upozna. K svojima dođe i njegovi ga ne primiše. A onima koji ga primiše, podade moć da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovo ime, koji su rođeni ne od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego – od Boga. I Riječ tijelom postade i nastani se među nama i vidjesmo slavu njegovu–slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca–pun milosti i istine.

Ivan svjedoči za njega. Viče: »To je onaj o kojem rekoh: koji za mnom dolazi, preda mnom je jer bijaše prije mene!« Doista, od punine njegove svi mi primismo, i to milost na milost. Uistinu, Zakon bijaše dan po Mojsiju, a milost i istina nasta po Isusu Kristu. Boga nitko nikada ne vidje: Jedinorođenac — Bog —koji je u krilu Očevu, on ga obznani.

Komentar

Providenosno, Evandželje posljednjeg dana kalendarske godine poklapa se s Ivanovim prologom koji govori o novom stvaranju u Isusu Kristu.

Upravo smo proslavili Božić našega Gospodina i Crkva nas podsjeća na veliku novost koju je donio ovaj veliki događaj.

Ivan započinje svoje Evandželje izjavom da "nitko nikada nije video Boga". Uistinu, tijekom cijelog Starog zavjeta to se može vidjeti kao neprekidna želja za upoznavanjem Boga, za promišljanjem njegova lica: „Tvoje lice, Gospodine, tražim. Ne skrivaj svoje lice od mene ”. (Ps 27,8-9).

Proroci najbliži izraelskom Bogu, poput Mojsija ili Ilike, mogli su vidjeti njegovu slavu, ali nije se smjelo vidjeti njegovo lice: „Učinit ću da sav moj sjaj prođe pred vama (...), ali nećete moći vidjeti moje lice, jer čovjek ne može to vidjeti i nastaviti živjeti ”(Izl 33,19-20).

Ali sada se nešto promijenilo, jer je "Jedinorođeni Bog, koji je u Očevim njedrima" došao na zemlju da nam "kaže" tko je Bog, kako bismo mogli promišljati o Bogu kao stvorenom čovjeku. Ovo je Isusov život koji čitamo u Evandželju: živa priča o

našem odnosu s Bogom koji je naš Otac.

Zamišljajući u današnje vrijeme Svemoguće stvoreno Dijete i dočekavši ga u naš život s novom velikodušnošću, podsjeća nas da smo dobili „moć biti djeca Božja“.

Počivaj u božanskom sinovstvu. Bog je Otac - vaš Otac! - pun nježnosti, beskrajne ljubavi. Nazovite ga mnogo puta Ocem i recite mu - sami - da ga volite, da ga jako volite!: Da osjećate ponos i snagu što ste mu djeca "(Sveti Josemaría, Kovačnica, 331).

Giovanni Vassallo // Justin Luebke - Unsplash

hr-hr/gospel/evangelio-dia-vii-octava-
navidad/ (7.08.2025.)